

POSTANOWIENIE

Dnia 24 czerwca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marcin Łochowski

w sprawie z powództwa C. Spółki Jawnej w G.
przeciwko P. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G.
o zapłatę i nakazanie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 24 czerwca 2021 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 16 listopada 2020 r., sygn. akt V AGa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od C. spółki jawnej w G. na rzecz P. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Powód wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z 16 listopada 2020 r., zaskarżając ten wyrok w całości, wnosząc o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powołał się na istniejące w sprawie istotne zagadnienia prawne:

- 1) Czy fakt akceptacji przez właściciela rzeczy ruchomej pozostawiania jej na nieruchomości innego podmiotu (osoby trzeciej) stanowi faktyczne władanie tą

nieruchomością lub jej częścią w rozumieniu art. 222 § 1 k.c., pomimo że została ona pozostawiona na przedmiotowej nieruchomości przez inny podmiot, z którym właściciela ruchomości łączył wcześniej stosunek obligacyjny?

2) Czy fakt akceptacji przez właściciela rzeczy ruchomej pozostawiania jej na nieruchomości innego podmiotu stanowi bezprawne naruszenie własności nieruchomości w rozumieniu art. 140 k.c., pomimo że została ona pozostawiona na przedmiotowej nieruchomości przez inny podmiot, z którym właściciela ruchomości łączył wcześniej stosunku obligacyjny?

W odpowiedzi na skargę strona pozwana wniosła o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, względnie jej oddalenie oraz zasądzenie od powoda kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjęto, że istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie nowe, nierozwiązane dotychczas w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może przyczynić się do rozwoju prawa. Przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne polega na sformułowaniu samego zagadnienia wraz ze wskazaniem konkretnego przepisu prawa, na tle którego to zagadnienie występuje oraz wskazaniu argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen prawnych, w tym także na sformułowaniu własnego stanowiska przez skarżącego. Wywód ten powinien być zbliżony do tego, jaki jest przyjęty przy przedstawianiu zagadnienia prawnego przez sąd odwoławczy na podstawie art. 390 k.p.c. (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z 9 maja 2006 r., V CSK 75/06).

Sformułowane przez skarżącego zagadnienia prawne nie czynią zadość tym wymaganiom. Przede wszystkim nie można uznać wskazanych w skardze zagadnień prawnych za nowe, nierozwiązane dotychczas w orzecznictwie, skoro autor skargi w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania

przycacza liczne orzeczenia, które mają wspierać forsowane przez niego stanowisko.

Ponadto stopień skonkretyzowania oraz osadzenie w stanie faktycznym sprawy sformułowanych przez skarżącego zagadnień, wskazują wyłącznie na dążenie do uzyskania odpowiedzi związanej z oceną trafności kwestionowanego rozstrzygnięcia. Zagadnienia te nie mają waloru uniwersalnego i nie wykraczają poza granice sporu w niniejszej sprawie.

Według Sądu Najwyższego, nie ma przy tym innych przyczyn uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, w szczególności nieważności postępowania (art. 398⁹ § 1 pkt 3 k.p.c.).

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz zgodnie z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za radców prawnych (t.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 265 ze zm.) obciążył pozwanego kosztami postępowania kasacyjnego.